

[Jensen-Broby.]

Prisfald. Man fastlagde Avancen, gjorde Importørerne indbyrdes solidariske med Staten som ekstra Støtte; men her i Danmark har man ladet det hele gaa sin egen skæve Gang.

Den højtærede Minister nævnte i sin Redegørelse nogle Tal, som viste, at vi havde faaet mere Kul, Koks og Cinders hjem i 1939 end i 1938. Det er rigtigt, jeg staar her med de officielle Tal, men hvis man tager Maanederne September—December, saa vil man se, at i den Tid har vi ikke faaet mere. I Maanederne September—December 1939 fik vi 1 396 Mill. kg Kul hjem, men det var 36 Mill. kg mindre end i de samme Maaneder i 1938. Man fik 1 518 Mill. kg Koks og Cinders hjem — det var 154 Mill. kg mindre end i de samme Maaneder i 1938. Man fik ganske vist lidt flere Briketter i samme Tidsrum, men alt i alt var det dog et meget mindre Kvantum Brændsel end i Aarene forud i Maanederne før Nytaar. Den højtærede Minister nævnte Tallene, som om vi havde faaet en hel Del mere hjem i 1939 end i 1938. Jeg skal hertil sige, at det var Erhvervene, som købte; det var de store Erhvervsvirksomheder, det var vore Andelsvirksomheder, og det var ogsaa for en stor Del Provinsbyernes Gas- og Elektricitetsværker, der forsynede sig, og derfor virkede det efter min Mening dobbelt tilbage paa København, at man undlod at gøre det her.

Men værst gik det dog i Januar Maaned og hvorfor? Fordi Fragtnævnet krævede Fragterne for engelske Kul sat ned. Ja, Belysningsdirektør Børresen vilde endog bryde den Overenskomst, der var sluttet om Fragterne. Resultatet blev, at Rederne sejlede til Sverige og Norge med Brændselet. Sverige bød i svenske Kroner, hvad Danmark gav i danske Kroner — omregnet: en smuk Overpris. Herhjemme førte man lange Diskussioner i Fragtnævnet om dette Forhold; men Tiden gik dermed, og ca. 100 Kuldamperne med ca. 200 000 t Brændsel gik vor Næse forbi og havnede i Sverige og i Norge. Jeg savnede i den højtærede Handelsministers Redegørelse en Redegørelse for dette Tidsrum, thi hvis vi havde haft de ca. 200 000 t Kul, Koks og Cinders herhjemme, havde vi ikke været i den Krise, vi er i for Øjeblikket.

Først i Januar fik man et Samarbejde i Gang mellem Brændselsnævnet og Fragtnævnet og fik Tonnagen stillet til Raadighed for Danmark. Maa jeg spørge: Hvor var den højtærede Handelsminister henne? Hvorfor brugte han ikke sin Magt og greb ind og fik

Forholdene ordnet, medens Tid var? Ministeren, som har Æren, naar det gaar godt, bør ogsaa vide, at han har Ansvar, naar det gaar galt. Det skulde vel ikke være, fordi Ministeren ikke har været klar over det uheldige Forhold? Ministeren har jo tidligere i en alvorlig Krisetid sagt, at han sov godt om Natten; men Dagene er jo meget kortere ved Juletid end i September, saa det kan være, den højtærede Minister har forlænget Nætterne i den mørke Periode af Aaret og derfor har haft for kort Tid til alt det, han skal passe i sin Diktatorvirksomhed.

Hvorfor satte Brændselsnævnets Topfigur, Hr. Direktør Chr. H. Olesen, ikke Ministeren ind i de uheldige Forhold? Han taler ellers baade tidlig og silde om Kræfternes Sømmenspil. Glemte han at tilrettelægge et Sømmenspil, mens Tid var? Naar det gælder Landbrugskrisen, er Hr. Chr. H. Olesen altid parat til at give gode Raad om, hvordan den skal afværges, og han ved paa en Prik, hvad der skal gøres, men her, hvor den højtærede Minister har sat ham til at passe paa — her svigtede han.

Enhver, der er lidt inde i Brændsels-Branchens Forhold, kan fortælle om forpassede Chancer for Tilførsler af Brændsel. Handelsstanden har paa et tidligt Tidspunkt gjort opmærksom paa, at de tilstedeværende Beholdninger burde rationeres, men først da Krisen blev akut, først den 5. Februar satte man ind med en Rationering, der forbød Forbrugerne at forsyne sig med mere end 7 Dages Forbrug — ja, man fik Lov til at tage 7 Dages Forbrug hjem, selv om man havde Beholdninger liggende til andre 7 Dage, og Industrivirksomheder fik Lov til at faa en ekstra Uges Forbrug.

Endvidere blev det bestemt, at Importørerne skal afgive 20 pCt. af deres Lagre til fri Disposition for Brændselsnævnet. Dette er dog fortolket saaledes fra Brændselsnævnets Side, at Importørerne kan lade Smuld og Afharpning gaa med i de 20 pCt.

Det er et helt kinesisk Æske-System, en saadan Sag skal arbejde sig igennem, før den naar frem til Afgørelse. Først skal det varmetekniske Udvalg spørges, saa skal Brændselsnævnet komme med en Indstilling, og derefter skal Spørgsmaalet behandles i Det erhvervsøkonomiske Raad for saa endelig at havne hos den højtærede Handelsminister. Men heller ikke her kan Sagen blive afgjort, den skal endnu en Tak højere op, idet den skal op i Krisekabinetet og behandles dér, inden der kan træffes en endelig Afgørelse.

Jeg staar her med „Berlingske Tidende“